

عنوان مقاله:

تحلیل شناختی استعاره های عشق در غزلیات سنایی

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 46، شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

سید مهدی زرقانی - استادیار و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

محمد جواد مهدوی - استادیار و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

مریم آیاد - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی استعاره هایی می پردازد که با محوریت بن مایه عشق در غزلیات سنایی آمده اند. مبنای نظری مقاله، نظریه استعاره های مفهومی است که استعاره را از حد شگردی بلاغی به سطح ابزاری برای تفکر و شناخت ارتقا داده است. در ابتدا گزارش دقیقی از استعاره های عشق در غزلیات سنایی ارائه داده ایم. آن گاه استعاره ها را بر اساس نوع مضمون به سه گروه تقسیم کرده ایم: استعاره هایی که تصویر روشنی از عشق ارائه می-دهند، آن ها که صفات و ویژگی های منفی برای عشق اعتبار کرده اند و استعاره های دوپهلوی. سپس به تحلیل شناختی هر گروه پرداخته ایم. پایان بخش مقاله بررسی شگردهای بلاغی سنایی در ساختن استعاره ها عموماً و استعاره های شناختی خصوصاً است که کمک می کند از زاویه ای دیگر، استعاره های مفهومی عشق در شعر سنایی را بررسی کنیم. بخش پایانی مقاله در عین حال نشان میدهد که چطور با تغییر زاویه دید، می توان به تحلیل های گوناگون و گاه ناهمگون رسید.

کلمات کلیدی:

سنایی غزنوی، استعاره های شناختی، غزل عرفانی، عشق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631217>

